

I+GKO AHALEGIN EKINTZAILEA: OINAK LURREAN

Posted on 12/03/2015 by Naider

Gero eta ohikoagoa da Administrazio Publikoek sektore pribatuari konpromiso handiagoa eskatzea, I+Gko inbertsioaren portzentaje gero eta handiagoa finantzatzuz, ikerketaren lotura handiagoa bermatzeko benetako arazo sozial eta enpresarialekin.

Horixe da Euskadiren kasua, bere Zientzia, Teknologia eta Berrikuntza Plan berrian ([PCTI Euskadi 2020. Espezializazio Adimenduneko estrategia](#)).) 2020rako helburu gisa proposatzen du I+Garen finantzaketa pribatua ehuneko bi puntu haztea eta 2014an % 59tik 2020an % 61era pasatzea, finantzaketa publikoaren pisua % 35etik % 31ra jaitea. Hori guztia 2020. urtera arte I+Gko inbertsio osoaren %6,2ko batez besteko hazkundera aurreikusitako eszenatoki batean (2014an 1.326 milioi euroko inbertsioa izatetik 2020an 1.909 milioi izatera pasa nahi dugu, guztira 11.100 milioi inbertitu). epe osoan euro).

Ikuspegi global batetik, ikuspuntu guztiz koherentea da, dudarik gabe, oso logikoa baita merkatu-ekonomia batean agente pribatuei eta, bereziki, enpresei ikuspegi zabalagoa eta epe luzerako eskatzea beren erantzukizuna eta bere gain hartzeko. inbertitu erabakigarria beren etorkizunean.

Proposatutako helburua, ordea, ez da oso sinesgarria. Lehenik eta behin, proposatutako helburuaren handitasunagatik. Erreferentzia gisa, orain I+G egiten ez duten 1.100 enpresa baino gehiagok 2020rako erabakitzen dutelako heltzea gertatzen da. Horrek esan nahi du I+G egiten duten enpresen kopurua % 78 handitzea, I+G+G egiten duten enpresen kopurua denean. 2008tik 1.500 enpresa inguru geldirik egon da. Gainera, dagoeneko inbertitzen dutenen baldintza berberetan egin beharko lukete (465.000 euro urtean, batez beste, %82 finantzaketa propioekin).

Bigarrenik, I+Gn inbertsio pribatua hain berehala biderkatzeko helburua lortzea zaila da, halaber, euskal ekoizpen ehunaren egoera bera dela eta, krisi ekonomiko handitik oso herabeki suspertzen ari dena, eta bere egitura-ezaugarriengatik (industriaren erdia). intentsitate teknologiko “ertain-baxua” edo baxua duten enpresek osatzen dute, non I+G lehen mailako lehiakortasun-lehentasun bat ez den).

Azkenik, gobernuak zuzentzen duen ZTBP bera oso orientatuta dagoelako eskaintza zientifiko-teknologikora (bereziki, Zientzia, Teknologia eta Berrikuntzaren Euskal Sarearen eraldaketara, ZTBES) eta askoz gutxiago sustapenera. I+ negozioa d. Honen hipotesi inplizitua honako honetan oinarritzen da: eragile zientifiko eta teknologikoak eskatzea eta motibatzea lehentasunezko arloetan arreta handiagoa izateko (RIS 3) eta enpresen eta gizartearen beharrianetara hurbiltzeko gero eta pro-aktibitatearen alde egitea nahikoa izango da enpresak konbentzitzeko. ikerketan eta garapenean askoz erabakigarriago inbertitzea.

Beharretara zuzendutako eta eraginkorra den ZTBESk lehentasuna izan behar du eta nahi den norabidean aurrera egiteko ezinbesteko baldintza da, dudarik gabe, baina nahikoa izatetik urrun dago. Kontua EAEn I+G indartzea bada, esfortzu handiagoa eta konpromiso pribatua beharko da, baina esfortzu instituzional handiagoa ere eskatuko du (maila guztietan, baita finantzarioa ere), besteak beste, proposatutako errezetak. ez dira interpretatzen herrialdean ikerketa eta garapena sustatzera bideratutako funts publikoak murrizteko beharra justifikatzeko modu sinple eta dotore gisa.

There are no comments yet.